افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مبـــاد بدین بوم و بر زنده یک تن مــباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com afgazad@gmail.com

Political	سیاسی

نویسنده: والری ایلین(VALERY ILYIN)
برگردان: ا. م. شیری

۱۴ مارچ ۲۰۲۴

کدام طرف در جنگ کابل زیر آب ذینفع است؟

منافع بازیگران غیردولتی در پشت افزایش تنش‌ها به وضوح قابل مشاهده است

در نتیجهٔ حملات حوثی‌ها در پایان فبروری، تعدادی از کابل‌های مخابراتی زیر آب در بحیرهٔ سرخ، که اروپا را به آسیا و سایر مناطق کرهٔ زمین متصل می‌کند، آسیب دید. کابل‌های آسیب‌دیده شامل AAE-1 کابل اتصال آسیای شرقی به اروپا از طریق مصر)، سیکام (کابل اتصال اروپا، افریقا، هند و افریقای جنوبی(،) EIGکابل اتصال اروپا به مصر، عربستان سعودی، جیبوتی، امارات عربی و هند) و کابل TGN (کابل اتصال بین امریکا و انگلیس)، در امتداد بستر بحر بین عربستان سعودی و جیبوتی قرار گرفته است.

به طوری که نشریهٔ اقتصادی اسرائیل گلوبز می‌نویسد، این آسیب‌دیدگی به اختلالات جدی در ارتباطات اینترنتی منجر شد و عمدتاً کشورهای حوزهٔ خلیج فارس و هند تحت تأثیر قرار گرفتند. ترمیم آسیب‌دیدگی حدود دو ماه طول می‌کشد و تعمیر آن، از جمله به دلیل خطر حملات حوثی‌ها به خدمه، به هزینهٔ قابل توجهی نیاز خواهد داشت.

بنابراین، قطع بعدی اینترنت در پایان فبروری (از جمله در بخش روسیه) ممکن است ناشی از خرابکاری «انصارالله» باشد. برخی کارشناسان در حال حاضر آن را به تنظیمات مجدد و صورت‌بندی مجدد ساختارهای ارتباطی در سراسر جهان مرتبط می‌دانند. نکتهٔ قابل توجه این است که حوثی‌ها تقریباً ۵ درصد از کل ترافیک جهانی کانال‌های انتقال داده‌ها

را مختل کرده‌اند، که به نوبهٔ خود بسیار زیاد است. در عین حال مشخص شد که کابل‌ها در عمق بیش از ۱۵۰ متر قطع شده‌اند. این که آیا غواصان مروارید یمنی می‌توانستند چنین کاری را انجام دهند یا نه، به احتمال زیاد یک راز سر به مهر باقی خواهد ماند. با این حال، برای روشن کردن آن، می‌توانیم آنچه را که در پشت این رویدادها قرار دارد، مورد بررسی قرار دهیم.

کابل‌های اینترنت به عنوان کانال‌های ارتباطی بین اروپا، افریقا و خاورمیانه عمل می‌کنند. اگر آن‌ها غیرفعال شوند، خطوط ارتباطی بین‌المللی مختل می‌شود و بر ثبات ژئوپلیتیکی، بازارهای مالی جهانی و امنیت اطلاعات نیز تأثیر خواهد گذاشت.

در پایان ماه دسمبر، منابع عربی بیانیهٔ حوثی های یمن در چارچوب عملیات اسرائیل علیه حماس را منتشر کردند که در آن خطاب به غرب گفته می‌شود: «اگر جنگ متوقف نشود، برای بازگشت به عصر حجر واقعی آماده شوید»! ماهیت هشدار جنبش «انصارالله» تهدید کابل‌های اینترنت جهانی بود که با عبور از زیر آب‌های بندر باب‌المندب یمن، شرق و غرب را به هم متصل می‌کند.

این یک تهدید بسیار جدی است. می‌توان آن را به عنوان یک راه برای فشار بر ایران، متحد حوثی‌ها و تقویت مواضع چین در این زمینه که به ضرر امریکا و بقیه کشورهای غربی است، تلقی کرد. کابل‌های اینترنت زیرآب که کشورها و قاره‌ها را به هم متصل می‌کنند، موجب گشایش بازارهای جدید می‌شوند، حضور غول‌های فناوری داخلی و خارجی را گسترش داده و قابلیت‌های خدمات دولتی را تقویت می‌کنند.

کابل‌های زیرآب همچنین، به دلیل ماهیت خود، تمایز بین عمومی و خصوصی را برای کشورهای پیشرو غربی تقویت می‌کنند. به همین دلیل، زیرساخت‌های کابلی (و صنعت به عنوان یک کل) در حال تبدیل شدن به یک هدف حیاتی امنیت ملی و اقتصادی برای هر کشور و منطقه به صورت جداگانه و برای کل جامعهٔ جهانی به عنوان یک کل هستند.

طول شبکهٔ جهانی در مجموع بیش از ۱ میلیون و ۴۰۰ هزار کیلومتر است. و بخشی از این شبکه در زیر آب قرار دارد، که هنوز از نظر اطلاعاتی بسیار مهمتر و پرحجم‌تر از شبکهٔ ماهواره‌های موجود در آسمان است. خلاف تصور رایج، ماهواره‌های فضائی داده‌های بسیار کمتری نسبت به کابل‌های زیر آب ارسال می‌کنند. علاوه بر این، راه‌اندازی و نگهداری آن‌ها بسیار گران‌تر تمام می‌شود.

چین سرمایه‌گذاری در فناوری کابل‌های اعماق آبها را در دههٔ ۲۰۰۰ آغاز کرد. شرکت‌های مخابراتی این کشور، مانند هوآوی، به توسعه شروع کردند و در ابتداء به بازارهای کم‌خدمت گسترش یافتند. یک دهه بعد، شرکت‌های چینی-پیشرو در زمینهٔ ارتباطات – بخش بزرگ و دائماً در حال رشد خود در تجارت کابل را تشکیل دادند.

چین در عرض چهار سال بعد از تأسیس جادهٔ ابریشم دیجیتالی در سال ۲۰۱۵، بیش از ۱۵ درصد از بازار جهانی را تصاحب کرد. این امر حتی در آن زمان به زنگ بیداری برای واشنگتن تبدیل گردید، که در تشدید لفاظی‌های دولت دونالد ترمپ، رئیس جمهور وقت علیه بیجینگ منعکس شد.

امریکا در پاسخ به چین، غول‌های فناوری پیشرو خود در درّه سیلیکون را وارد تجارت کابل کرد- گوگل، متا (ممنوع در فدراسیون روسیه)، مایکروسافت... با تقویت کنترول بر زیرساخت‌های خود، غول‌های فناوری امریکائی به جایگاه حتی قوی‌تر در این صنعت دست یافتند و نمایندگان چین را از آن بیرون کردند.

در نتیجه، هیچ پیشنهادی برای عقد قرارداد به شرکت‌های کابلی چینی داده نشد. علاوه بر این، صرفاً تهدید واشنگتن به اعمال تحریم، هواوی و گلوبال مارین را مجبور کرد تا سهام خود را به گروه هانگ‌تونگ بفروشند و حتی از نام جدید «HMN Tech»استفاده کنند.

مجموع خسارت وارده به طرف چینی بسیار قابل توجه بود. بعد از تحمل آن همه خسارت، «HMN Tech»در حال حاضر تنها دو پروژهٔ محدود به آسیای جنوب شرقی در دست توسعه دارد که باید تا سال ۲۰۲۵ راه‌اندازی شوند.

به این ترتیب، سیاست امریکا از تبدیل شدن چین به بزرگترین بازیگر در بازار جهانی کابل زیرآبی با موفقیت جلوگیری کرد. حداقل فعلاً. با این حال، با قضاوت بر اساس آنچه که نیروهای دوستدار بیجینگ در خاورمیانه می‌گویند، وضعیت می‌تواند هر لحظه تغییر کند.

تحلیلگران معتقدند که هدف خرابکاری‌های فعلی در کابل‌های زیر آب در عمق صد و پنجاه متری، نجات مردم فلسطین نیست، بلکه خود خرابکاری است. آن‌ها می‌توانند مشکل قطع ارتباطات و ضعف امریکا و غرب در کنترول کامل تدارکاتی، مالی و دنیای دیجیتال را که تا همین اواخر مشاهده می‌شد، حل کنند.

اکنون، فقط به برکت «دمپائی‌های زیر آب» و هواپیماهای بدون سرنشین ارزان فقرای یمن، «میلیارد طلائی» با مشکلات لجستیکی، پیش‌بینی‌های منفی مالی و تهدید مستقیم برای دنیای دیجیتال و تمام پروژه‌های مرتبط با «قاعدهٔ جدید» مواجه است.

علاوه بر این، چند هفته قبل از حملات فعلی، گسترش زیرساخت‌های جهانی بلوک امنیتی سه جانبهٔ امریکا، انگلیس و استرالیا، از جمله، کابل‌های زیرآبی علیه چین مشخص شد. انگلیس‌ها در حال ساخت و سازهای مربوطه در مقیاس بزرگ در پایگاه اطلاعاتی نظامی خود در عمان هستند که اخیراً توسط یک کابل اینترنتی زیر آبی به استرالیا متصل شده است. انگلستان سه پایگاه اطلاعاتی و حدود هزار پرسنل نظامی در عمان تحت کنترول مرکز ارتباطات دولتی دارد. یکی از آن‌ها با نام رمز کلارینت (ادوارد اسنودن زمانی در این باره صحبت کرد) در ۱۲۰ کیلومتری مرز با یمن در نزدیکی بندر صلاله واقع است. کابل اینترنت عمان-استرالیا، که در پایان سال ۲۰۲۲ از این پایگاه کشیده شد، از اقیانوس بیرون می‌آید. در حال حاضر در این پایگاه تجهیزات زیادی نصب می‌شود.

همهٔ این تغییرات را روزنامه‌نگاران بریتانیائی با استفاده از تصاویر جدید ماهواره‌ئی که از طبقه‌بندی خارج شده بودند، در ماه جنوری کشف کردند. در همان زمان، مشخص شد که شرکای بریتانیائی به نمایندگی از دفتر فضای سایبری و سیاست دیجیتال امریکا نیز در نظر دارند بیش از ۱۵ میلیون دالر برای شعب کابل به تعدادی از کشورهای جزیره‌ئی در اقیانوس آرام اختصاص دهند. این کاملاً منطقی است. زیرا، امریکا با تکیه بر پیمان امنیتی سه جانبه، استقرار گستردهٔ نیروهای خود را در اقیانوسیه برای مهار چین آغاز کرده، بازسازی زیرساخت‌های هوائی، بندری و مخابراتی، افتتاح سفارت‌ها و نمایندگی‌های جدید امریکا برای توسعهٔ بین‌المللی (ممنوع در روسیه) را اعلام نموده و قراردادهای همکاری با کشورهای منطقه (با پیشینهٔ نظامی و اطلاعاتی ضد چینی آشکار) امضاء می‌کند.

و با این حال، پشت جنگ زیرآبی «انصارالله» علیه کابل‌های ارتباطی فیبر نوری در بحیرهٔ سرخ، ممکن است لزوماً تنها ایران و چین، که از پیشروی‌های تهاجمی زیر آبی «ناتوی آنگلوساکسونی» به نمایندگی از پیمان امنیتی سه جانبه ناراضی هستند، قرار نداشته باشند. این جنگ قطعاً برای توسعه‌دهندگان دستگاههای غربی مانند استار ایلان ماسک و هر دستگاه دیگر انتقال داده‌ها با استفاده از ماهواره مفید است.

خلاف کابل، حتی عمیق ترین کابل، امکان آسیب رساندن به ماهواره از نظر فنی وجود دارد. با این حال، تعداد زیادی از آن‌ها وجود دارد. بنابراین، نابودی خود سیستم امکان‌پذیر نیست. اما در رابطه با کابل‌های زیر آب برای کسانی که به آن‌ها حمله می‌کنند چنین مشکلی نه تنها وجود ندارد، بلکه کاملا به عکس، ممکن است. علاوه بر این، تعمیر آن‌ها بسیار دشوار است، به خصوص در آب‌های خطرناک، که تعمیرکاران می‌توانند در هر زمان مورد حملهٔ تروریست‌ها قرار

گیرند. علاوه بر این، چه کسی می‌تواند از تخریب دوبارهٔ کابل، از جمله، تخریب در همان محل جلوگیری کند؟ مثلاً، درست مانند همان کاری که آنگلوساکسون‌ها و نیابتی‌های آن‌ها با «نورد استریم» کردند.

نقل از :بنیاد فرهنگ ستراتیژیک

۲۳ اسفند- حوت ۱۴۰۲